

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 70/05-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Martina Uličného a spol. – STAVUM, so sídlom Bystrická cesta 181, Ružomberok, zastúpeného advokátom JUDr. T. Š., so sídlom K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cb 238/98, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Martina Uličného a spol. - STAVUM o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. novembra 2004 doručená sťažnosť Ing. Martina Uličného a spol. – STAVUM, so sídlom Bystrická cesta 181, Ružomberok (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. T. Š., so sídlom K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cb 238/98.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ako zhotoviteľ uzavrel s objednávateľom Váhostavom, a. s. Žilina, 18. júna 1996 zmluvu o dielo na výstavbu rodinných domov a hospodárskych budov. Zhotovené dielo vyúčtoval sťažovateľ (zhotoviteľ) objednávateľovi viacerými faktúrami splatnými v roku 1997. V záujme dosiahnutia uzavretia zmluvy o dielo sa sťažovateľ zaviazal, že niektoré materiály potrebné na zhotovenie diela kúpi od objednávateľa, ktoré následne vyfakturuje objednávateľovi. Objednávateľ zakúpený materiál vyfakturoval v sume 498 212, 30 Sk. Sťažovateľ túto sumu objednávateľovi neuhradil. Objednávateľ si svoj nárok uplatnil súdnou cestou. Okresný súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 1 Rob 339/98-61 z 30. júna 1998, ktorým návrhu objednávateľa vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal sťažovateľ 21. júla 1998 odpor, v ktorom uplatnil kompenzačnú námietku do výšky ním uznaného nároku.

Aj keď išlo o vzájomné záväzky a pohľadávky, okresný súd vylúčil uznesením zo 7. júla 2000 pohľadávky sťažovateľa na samostatné konanie a súčasne rozhodol rozsudkom č. k. 1 Cb 230/98-181 zo 7. júla 2000 len o pohľadávkach objednávateľa. V samostatnom konaní o pohľadávkach sťažovateľa, podľa jeho vyjadrenia „*neurobil žiadny úkon*“. Z toho sťažovateľ vyvodil porušovanie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľ v sťažnosti poukazuje aj na škodu v sume 1 751 996 Sk, ktorá mu bola v dôsledku nečinnosti okresného súdu spôsobená.

Sťažnosť v predloženom znení neobsahovala všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Preto ústavný súd listom z 3. decembra 2004 vyzval sťažovateľa, aby v určenej lehote svoju sťažnosť doplnil.

Sťažovateľ podaním doručeným 29. decembra 2004 oznámil, že začal odstraňovať nedostatky podania; akonáhle bude mať k dispozícii potrebné podklady, zašle ich ústavnému súdu. Vzhľadom na to, že sťažovateľ na výzvu ústavného súdu do 8. februára 2005 nereagoval, ústavný súd listom z uvedeného dňa opakovane vyzval sťažovateľa na

odstránenie nedostatkov podania do 10 dní od jeho doručenia s tým, že bol upozornený na možnosť odmietnutia jeho podania podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Právny zástupca sťažovateľa doručil 18. februára 2005 doplnenie sťažnosti, ktoré obsahovalo len úpravu návrhu na rozhodnutie ústavného súdu vo veci samej, týkajúcej sa namietaného porušenia označeného základného práva v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 1 Cb 238/98, a tiež oznámil, že sťažovateľa upozornil na potrebu pokúsiť sa dosiahnuť nápravu v prietľahoch označeného konania sťažnosťou podanou orgánu štátnej správy príslušného súdu, ktorú sťažovateľ podal, avšak do dňa doplnenia podania právnym zástupcom nedostal na ňu ešte odpoveď.

Sťažovateľ po doplnení svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti rozhodol nálezom :

„Okresný súd v Ružomberku v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cb 238/98-181 porušil základné právo sťažovateľa na konanie v jeho veci bez zbytočných prietľahov, chránené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Okresnému súdu v Ružomberku sa ukladá, aby v uvedenej veci konal bez zbytočných prietľahov.

Okresnému súdu v Ružomberku sa ukladá zaplatiť sťažovateľovi z titulu primeraného finančného zadosťučinenia 500 000 Sk, ktoré je tento povinný vyplatiť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je odporca povinný uhradiť na účet JUDr. Tibor Šafárik, Slovenská sporiteľňa, č. ú. ... do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu, vo výške určenej po skončení veci“.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že konanie, ktoré má byť predmetom rozhodnutia ústavného súdu o tom, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa, má sp. zn. 1 Cb 230/98, a nie 1 Cb 238/98, ako uvádza sťažovateľ. Vec vedená pod sp. zn. 1 Cb 238/98 sa týkala zaplata 50 391 Sk s prísl., kde navrhovateľom bola Properta, v. o. s., a odporcom Perspektíva - Družstevná zdravotná poisťovňa Banská Bystrica. Vec bola právoplatne skončená 3. februára 1999.

Veci vylúčenej na samostatné konanie uznesením sp. zn. 1 Cb 230/98 zo 7. júla 2000 bola pridelená spisová značka 7 Cb 9/2005. Táto bola bez rozhodnutia postúpená 17. februára 2005 Krajskému súdu v Žiline z dôvodu nedostatku vecnej príslušnosti okresného súdu. Na majetok navrhovateľa (Váhostav, a. s. Žilina) bol 14. marca 2004 vyhlásený konkurz, z uvedeného dôvodu bolo konanie zo zákona prerušené.

II.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania sťažnosti, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

1. Ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť ani po jej doplnení neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, pretože v návrhu na rozhodnutie vo veci samej sa uvádza konanie, v ktorom sú iní účastníci než sťažovateľ. Vec, ohľadom ktorej sa právny zástupca sťažovateľa domáha meritórneho posúdenia (sp. zn. 1 Cb 238/98), sa týkala zaplataenia 50 391 Sk s prísl., kde navrhovateľom bola Properta, v. o. s., a odporcom Perspektíva -Družstevná zdravotná poisťovňa Banská Bystrica. Táto vec bola právoplatne skončená 3. februára 1999. Ústavný súd navyše zistil, že vec vedená pod sp. zn. 1 Cb 230/98 bola právoplatne skončená a vylúčená vec sa viedla na okresnom súde pod sp. zn. 7 Cb 9/2005. Túto skutočnosť (označenie konanie, v ktorom sťažovateľ nebol účastníkom, a označenie spisovej značky konania, ktoré bolo právoplatne skončené, bez uvedenia spisovej značky vylúčenej veci) považuje ústavný súd za taký nedostatok náležitosti sťažnosti, ktorý bráni konať vo veci a predbežne prerokovať sťažnosť podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

2. Okrem toho právny zástupca doručil 18. februára 2005 podanie, v ktorom uviedol návrh na rozhodnutie vo veci samej. V tom čase už bola vec (inak vedená pod sp. zn. 7 Cb 9/2005) postúpená (17. februára 2005) vecne príslušnému Krajskému súdu v Žiline. Z tohto dôvodu je zjavné, že okresný súd už nemohol byť ku dňu doplnenia náležitostí sťažnosti tým súdom, ktorý by bol spôsobilý porušovať základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Na tento záver vplývala aj skutočnosť, že na majetok odporcu sťažovateľa bol 14. marca 2004 vyhlásený konkurz. V dôsledku vyhlásenia konkurzu totiž došlo nielen k prerušeniu konania podľa § 14 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ale aj k dôsledku uvedenému v § 20 ods. 1 citovaného zákona, ktorý podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu je tiež dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť.

Preto je sťažnosť voči okresnému súdu aj zjavne neopodstatnená podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2005